

EDITORIAL

Residències, lliçons de la pandèmia

De totes les lliçons que hauríem d'aprendre de la pandèmia del coronavirus, que, no ho oblidem, no s'ha acabat, sens dubte una de les prioritàries és les deficiències evidents a les residències geriàtriques, el col·lectiu més vulnerable i que més morts s'ha cobrat. El primer factor que destaquem a la radiografia del sector que publica avui el nostre diari és que la llista d'espera per entrar en un d'aquests centres a Lleida s'ha reduït un 12,4% des del novembre del 2019, abans de la crisi de la Covid. En concret, hi ha 163 persones menys que esperen accedir a una plaça pública, que són la majoria a la demarcació, segons van assegurar fonts de la conselleria de Drets Socials. D'aquesta manera, fa dos anys hi havia 1.316 persones a la llista i a començaments d'aquest mes l'espera era de 1.153. No totes les baixes es poden atribuir a persones grans mortes pel virus, tant dels que estaven interns com dels que esperaven per entrar, sinó que hi ha molts casos també d'avis que

han declinat anar ara als geriàtrics per por als contagis, tan habituals a l'inici de la pandèmia. Salaris baixos i ràtios excessives d'usuaris per cada persona a cura són carències moltes vegades denunciades pels sindicats i que el virus ha constatat. UGT i CCOO atribueixen en bona mesura a una normativa poc exigent cap als titulars de residències aquesta realitat i recalquen que aquest àmbit laboral poc protegit repercuteix de forma negativa en l'atenció que reben els ancians i creiem que no els falta raó, malgrat que en el reportatge d'avui trobaran exemples d'excel·lent gestió, que no impedeixen la valoració negativa al sector.

Per la seua part, la directora general d'autonomia personal de la Generalitat, Montserrat Vilella, va explicar que una de les línies de treball per millorar les residències és reforçar encara més la qualitat de l'atenció i avançar cap a un model que estigui

“més centrat en les persones”. En aquest sentit, va assenyalar que “els grups petits de convivència són importants”. També va destacar que “una de les evidències claríssimes” que ha deixat la crisi sanitària del coronavirus és la necessitat que existeixi un model “més integrat entre l'atenció social i sanitària”, la qual cosa indica que els protocols conjunts entre les conselleries de Salut i Drets Socials han vingut per quedar-se, la qual cosa és una molt bona notícia.

Una altra de les hipòtesis que considerem molt pertinent és la que planteja Montse Llopis, directora general de l'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACCRA). “Abans d'acudir a una residència, s'hauria de facilitar que les persones es quedessin a casa i que tinguessin una bona atenció domiciliària”, però això requereix molt més pressupost del que tenen avui les administracions, però sens dubte és un dels camins que cal iniciar ja.